

PRZESIEK (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

sg N przesiek (2). ◇ [L przesieku.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. [*Topór, siekiera ciesielska lub młot, kilof do rozbijania murów i skal: securibus exciderunt (vyrabili) ianuas eius ... in securi et ascia deiecerunt (vprzełzyekv/ łrzucili ye) eam Glosy III nr 102/56.*

Szereg: »siekiera i przesiek«: Iáko wlešie drzew siekierámy wyrábili vliczki iego pośpołu w siekierze y w przefieku [in securi et ascia] zrzucili ie ią. PsKrak 1532 73/7[6].]

2. *Zapora z przewróconych ściętych drzew, zasiiek (1) : Assera, asera, przesyek BartBydg 15b.*

3. *Staw, przegub lub kość pacierzowa (1) : Spondylus, przesyek BartBydg 148b.*

Synonimy: 1. bika, kilof, oskard, siekiera.

Cf PRZESIEKA

ALKa